

что церковно-Словянская. Като говоримъ за литература сегашныхъ Българь, на стр. 16 заблужихъ: „ за Българскѣ литература нема що да кажа; защо тя ощи не се е възродила « Съ това заедно напомнихъ за първѣ книга на ново-Българскы языкъ, а именно за букваря кого съставилъ докторъ Петръ Беровичъ, изданъ въ Брашовъ въ 1821 год. издѣвеніемъ тамкашняго търговца Антонія Іоанновича.

Освєнь доктора Беровича въ Букурещъ ся появиха и други иѣкоя любители народной письменности: търговецъ Іорданъ Геновичъ и учитель при църкви стари-Св. Георгія Василій Неновичъ. Тѣ съ некои ся приятели готвили да издадѣтъ:

1) Священно Цвѣтособраніе, отъ Ветхій и Новый завѣтъ, Преводъ отъ русскій изъ превода на Гибнерова въ кого то собраны сто и чєтыри примѣра изъ Священнаго Писанья. Превелъ Анастасъ Стояновичъ отъ Котелъ и издалъ въ Пещи, въ 1825 год. съ хубавы церковны буквы, издѣвеніемъ горняго Г-на Антонія Іоанновича.

2) Василъ Неновичъ приготвилъ Лексиконъ малкій на 4 языцы: Болгарскій, Гречески, Влашски и Русски и Българскѣ Грамматика.

3). Грамматическа Етимологіа на сички тѣя языцы. — Катихизисъ нашей православной вѣры — Священна исторія за дѣца. Не знамъ, кой щѣлъ да издава тѣя книги; но, какво ся види и до сега еще не ся издадени.